

نگاه نو به آب درمانی

نویسنده: عادل جاوید

سرشناسه	:	جاوید، عادل، ۱۳۳۳ -
عنوان و نام پدیدآور	:	نگاه نو به آب درمانی / نویسنده عادل جاوید.
مشخصات نشر	:	تهران: روزآمد، ۱۳۹۳.
مشخصات ظاهری	:	۷۲ ص: ۱۴/۵ × ۲۱/۵ س م.
شابک	:	978-600-6459-38-7
وضعیت فهرست نویسی	:	فیبا
موضوع	:	آب درمانی
رده بندی کنگره	:	۱۳۹۳ ن ۸ ج ۲ RM A117
رده بندی دیویی	:	۶۱۵ / ۸۵۳
شماره کتابشناسی ملی	:	۳۷۰۶۶۰۴

نشر روزآمد

تلفن: ۶۶۹۷۲۱۴۲ - ۰۲۱ / ۰۹۱۲۱۳۶۲۸۶۰

Roozamadpub92@gmail.com

نگاه نو به آب درمانی

عادل جاوید

صفحه‌آرا: توکلی

طراح جلد: نرگس خزایی

لیتوگرافی گوتنبرگ / چاپ گوتنبرگ

چاپ اول ۱۳۹۳ / ۵۰۰ نسخه

قیمت: ۵۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۴۵۹-۳۸-۷ ISBN: 978-600-6459-38-7

حق چاپ محفوظ است.

آدرس: میدان انقلاب - خیابان اردیبهشت - بن بست شهرزاد - پلاک ۶ - زنگ ۴

هدیه به روح بزرگ، با منش و با گذشت دوست زمان
نوجوانی قنبر محمودیان که اولین قدم‌ها را با هم برای
طبیعت‌گردی برداشتیم و اولین انگیزه مطالعه را در من
کشت داد. روحش همیشه جاودانه و یادش گرامی که
جسمش به مفاک و روحش به جهان نیکی‌ها پیوست.

مقدمه

راز گل و بلبل

در خلوت میان هفته و با اطمینان به آرامش طبیعت و وجود کمترین
آدم به دشت لاله رهسپار شدم.

زیبایی اردیبهشت و صدای خیزش آب در مسیر جوی‌ها و رطوبت
دلنشین دل‌ریا در استنشاق هوا به حالت خلسه میان دشت چهار زانو
زمین نشستم مقابل گلی منحصر بفرد بین دشت، گل‌ها سرخ و یکی زرد با
حالتی سکون در وجود و چشمانم بازتاب دشت و کوهستانی بود کاملاً
آرام و بی‌حرکت، خیره به گل در خود فرو رفتم.

چند مدت گذشت نمی‌دانم، چونکه مطلقاً متوجه زمان نبودم و نشدم
که ناگهان بلبلی بر گلی در فاصله ۱/۵ متری این جسم جامه بی تحرک

فرود آمد و چندبار صدای کوتاه کرد و من غرق لذت، عشق و شادی و بیشتر تمرکز بر سکونم داشتم.

بلبل چندبار بر این گل و آن گل پیرامون گل زرد رنگ جا به جا شد و گاهی نگاهی مشکوک به من می کرد که آیا جا ندارم یا بی جان (به جای بلبل فکر می کنم) و ناگهان بر گل زرد در فاصله ۶۰ تا ۷۰ سانتی نگاه من بر گل نشست و آواز سر داد و نگاهی مجدد به من کرد و سر را چندین بار میان گلبرگهای شیپوری شکل فرو برد و بیرون آورد. و بعد پرواز کرد و رفت.

من بلافاصله از شدت شوق و شادی بر گل های دیگر دست بردم و آن ها را نکاندم تا مقداری آب در کف دست من جمع شد که از آن نوشیدم تا بدانم بلبل چه کیمیایی را نوشید.

طمعی از شیرینی یا فتم که تا امروز هر وقت گذرم به دشت می افتد عمل بلبل را تکرار می کنم. اگر انسانها تا چند وقت دیگر گلی را در دشت باقی گذارند. فکر کنید که بلبل آب نوشید؟

ولی قدر مسلم اینکه آب از مسیر چشمه ها یا جوی های آب سیراب می شد پس راز آب شبنم گونه گل چه بود، که فقط خدا می داند و بلبل و من همچنان منجمد و مقلد عمل بلبل.